

fund har ikke brug for at give jer et arbejde. Vi har ikke behov for at give jer en arbejdsprøvning. Vi har ikke behov for at gøre en god social indsats for at finde en form for beskæftigelse, som passer til de mennesker, som måske har nedsat en arbejdsfunktion. Det er jo at lægge folk på lager, og det nytter jo ikke noget, at man fra Enhedslistens side prøver at bortforklare det.

Når man vil have 100 pct. refusion, fjerner man også kommunens incitament til at hjælpe kommunens borgere med at komme væk fra passiv forsørgelse og over i varig beskæftigelse. Det er sund fornuft.

Kl. 17:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:37

Line Barfod (EL):

Nej, vil jeg sige til hr. Hans Kristian Skibby. Det er absolut ikke sundt, det er ualmindelig usundt. Der er rigtig mange mennesker, der er blevet meget, meget syge af det, og mange mennesker, der er blevet så syge, at de er endt med at måtte på livsvarig pension i stedet for at kunne være på arbejdsmarkedet. Der er rigtig mange mennesker, der bliver ødelagt af, at de bliver sendt igennem den ene arbejdsprøvning efter den anden, fordi det er afgørende for, hvilken refusionsats kommunen får, ligesom rigtig mange af de mennesker, der er rigtig syge, nu bliver udsat for, at de skal tvangsaktiveres. Selv når de ligger i sygesengen på hospitalet, skal de tvangsaktiveres, efter at regeringen og Dansk Folkeparti får vedtaget lovforslaget i morgen.

Det betyder altså, at syge mennesker bliver udsat for noget, der gør dem enormt bange, for noget, der forværrer deres sygdom, og som derfor kan risikere at betyde, at de aldrig vender tilbage, i stedet for at man tager udgangspunkt i, hvad der er bedst for det enkelte menneske, og på den måde finder ud af, hvordan man bedst hjælper det enkelte menneske med at være på arbejdsmarkedet og yde et bidrag. For i modsætning til hvad Dansk Folkeparti og regeringen åbenbart tror, vil mennesker gerne være med i fællesskaber, mennesker vil gerne være med på arbejdsmarkedet og vil gerne være med til at bidrage, og det har de nogle gange brug for støtte og hjælp til. Og det burde være det, der var i fokus.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 17:38

Erling Bonnesen (V):

Nu handler lovforslaget her jo egentlig om kommunal udligning, men jeg kan forstå, at man meget hellere vil tale om noget andet, nemlig kommunernes sådan samlede budgetstørrelse. Det har jeg da egentlig meget stor lyst til at tale om, for jeg kan starte med at glæde mig over at kunne konstatere, at vi netop nu har danmarkshistoriens suverænt største kommune- og velfærdsbudgetter nogen sinde. Jeg kan da godt forstå, at Enhedslisten bliver frustreret, fordi VK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti leverer jo meget mere velfærd nu, end man gjorde under SR-regeringen bakket op af netop Enhedslisten. Så jeg kan da godt forstå, at man er frustreret og synes, at man skal prøve at fægte noget for at prøve at få tegnet et andet billede, men det lykkes jo ikke.

Netop nu viser det jo også sin styrke, for man sidder jo ikke og taler om nedskæringer, som vi hører her; næh, man sidder nu og forhandler om, hvor meget budgetterne skal stige til næste år, og hvordan vi skal sikre nogle gode anlægsrammer osv. Så jeg vil gøre mit spørgsmål her til Enhedslisten helt enkelt: Vil man bekræfte fakta, som er, at vi netop nu har danmarkshistoriens største kommunebudgetter nogen sinde?

Kl. 17:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:39

Line Barfod (EL):

Vi har også den højeste løn til folketingsmedlemmer nogen sinde, vi har den højeste løn til ministre nogen sinde osv. Lønninger og priser stiger hvert år, vil jeg sige til hr. Erling Bonnesen, og det går jeg ud fra at man opdager, selv om man måske har så mange penge, at man ikke behøver at kigge så meget på sin lønseddel og på priserne, når man køber ind.

Priserne stiger, lønnen stiger. Derfor er det, der er afgørende, hvad det rent faktisk er for en velfærd, der bliver leveret til borgerne. Og det, man altså oplever rigtig mange steder, er, at der bliver flere og flere børn om hver pædagog, og at der bliver flere og flere skoler, hvor man har problemer med at sikre, at der er lærere til stede i timerne til børnene. Rigtig mange steder er der ikke uddannede lærere til at undervise i en hel del af timerne. På ungdomsuddannelserne har man simpelt hen som fast begreb indført, at man har lærerfri undervisning. Der er masser af steder, hvor der er store problemer med velfærden,